

Den grønlandske minedrifts miljømæssige udfordringer

Af Ida Eigenbroth, WWF Verdensnaturfonden

December 2014

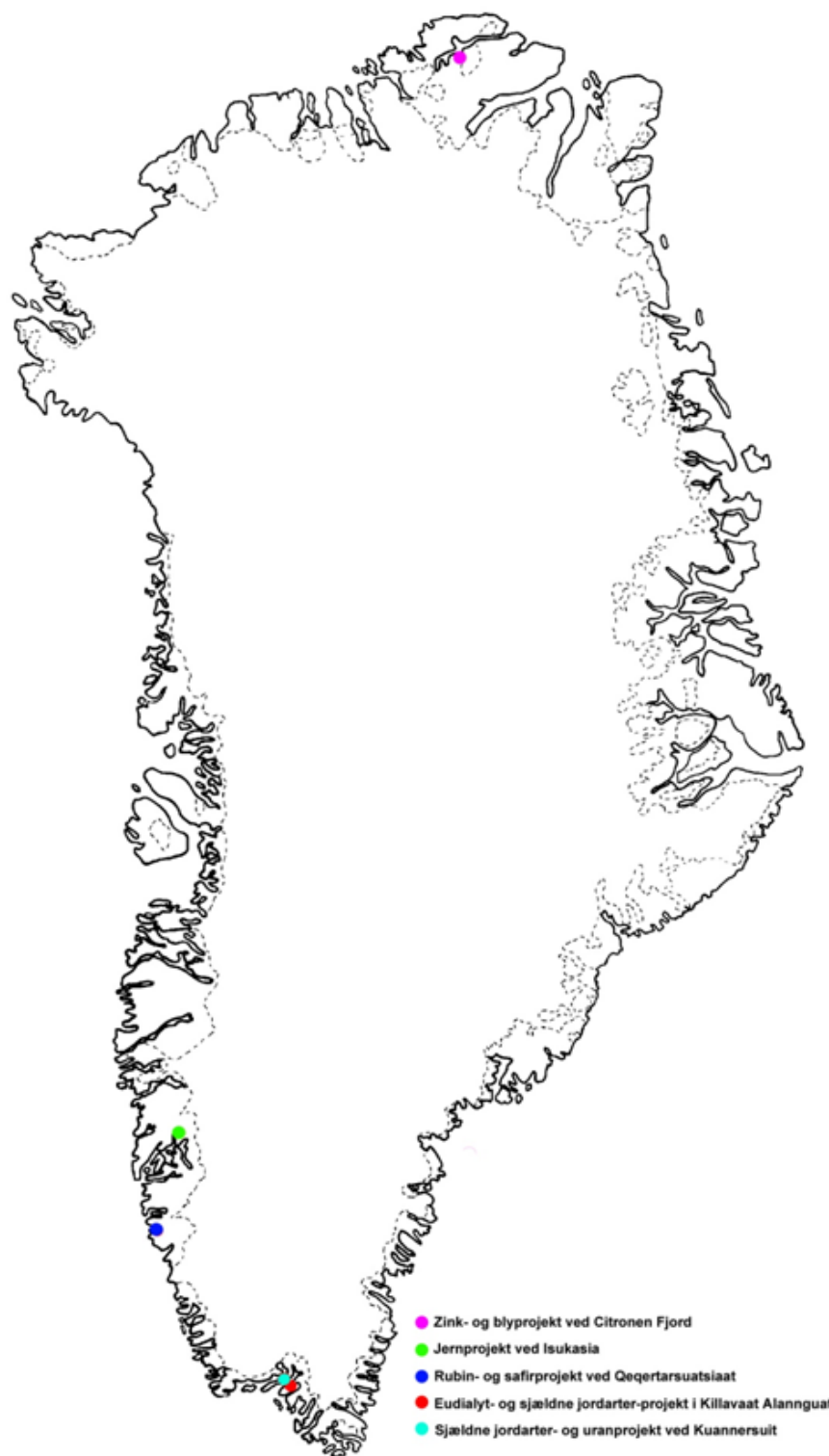
I Grønland står mange store mineselskaber på spring for at få lov til at udnytte landets mange ressourcer. Minedrift kan blive en økonomisk gevinst for Grønland, men det er vigtigt at dette ikke sker på bekostning af landets rige kultur og natur.

Det grønlandske samfund er tvunget til hurtigt at øge sine indtægter gevaldigt. Fiskeriet, som næsten er alene om at skaffe eksportindtægter til landet, er udfordret. Bloktilskuddet fra Danmark er fastfrosset som konsekvens af selvstyreaftalen, mens udgifterne til blandt andet ældreforsørgelse bliver større og større. Derfor er der behov for nye indtægter. Minedrift og råstofudvinding generelt er et af de områder som den grønlandske regering fokuserer på.

Men der er et stykke vej endnu, før vi kan undgå at drømmen om et grønlandsk mineraleventyr går hen og bliver et mareridt. Miljøarbejdet på mineområdet i Grønland skal opprioriteres i forhold til situationen i dag hvis man skal sikre at minedriften ikke ødelægger den natur og det dyreliv som Grønland lever af i dag og baserer sin eksport på. Som det ser ud nu, er der ikke afsat nok ressourcer til at gå mineselskaberne efter i kortene, og mineselskaberne selv er ikke villige nok til at fremlægge information om hvordan deres projekter vil påvirke naturen. Tidligere har man set dårlige eksempler på at bly, zink og andre miljøforurenende stoffer siver ud fra de nu lukkede og forladte mineanlæg, og at de giftige stoffer stadig findes i dyr og planter, søer og fjorde i nærheden. Sådanne konsekvenser skal undgås i fremtiden.

Hvis man skal lave bæredygtig minedrift i Grønland, er det en forudsætning at man tager hensyn til det skrøbelige miljø, der i dag i høj grad er grundlaget for Grønlands erhverv og eksport. (Foto: WWF Verdensnaturfonden)

Kort over mineprojekter hvor der enten er givet tilladelse til udvinding eller hvor projektet er i et fremskredent efterforskningsstadi. (Grafik: WWF Verdensnaturfonden).

Et andet kritikpunkt i forhold til minedriften er den potentielle påvirkning af dyrelivet i minens nær-område og den lokale, traditionelle brug af området. Det omdiskuterede jernmineprojekt ved Isua nord for Nuuk ville eksempelvis forstyrre områdets rensdyrbestand. Dette ville have konsekvenser for rensdyrjagten, hvilket har fået de lokale fangere til at udtrykke stor bekymring for hvordan minedrift ville påvirke deres brug af området.

Grønland valgte i efteråret 2014 en uran-venlig regering. Det australske mineselskab, Greenland Mineral & Energy, har allerede fremskredne planer om et uranmineprojekt i og omkring Kvanefjeld ved Narsaq, og en potentiel forurening fra minen risikerer at skade jagt, fangst og landbrug i Sydgrønland. Det betyder at beslutninger om hvordan politikerne skal tackle potentielle miljøproblemer fra minen, hurtigt kan blive aktuelle. Det vil være meget alvorligt hvis minedriften og den forurening en uranmine kan medføre, ødelægger de erhverv som Grønland får sine indtægter fra. Det gælder først og fremmest den spirende landbrugs- og grøntsagsproduktion og fårehold. Støvforureningen kan også skade lokalbefolkningen, ligesom udsivning fra restdeponeringer kan få langvarig indvirkning på natur og dyreliv. For at undgå det, er det nødvendigt med strenge miljøkrav ved eventuel minedrift. Det er vigtigt at minedriften ikke ændrer kulturen, naturen og landet omkring generelt i unødvendig grad, og det er afgørende at udviklingen foregår så bæredygtigt som muligt. Til sidst er det vigtigt at understrege at borgerne skal inddrages i langt højere grad når der skal træffes beslutninger om råstof- og mineraludvinding i Grønland.